

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 168

CLEVELAND, OHIO, TUESDAY MORNING, JULY 20TH, 1937

LETO XL — VOL. XL

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev po naših številnih naselbinah

Frank X. Veranich, znani slovenski častnik v Milwaukee, je težko obolel. V bolnišnici je bil operiran na želodcu in goltancu. V Yale, Kans., je umrl Jos. Papež, star 70 let in rojen pri Sv. Trojici na Dolenjskem. V Ameriki je bil 25 let in zapuščena žena in 7 že odraslih otrok.

V Pueblo, Colo., se je ustretil Mike Jeršin. Vzrok je bil menda v tem, ker je bil pohabljen. V Chicagu je umrla Mrs. Ana Utrča, v starosti 45 let, rodom iz Beltine v Prekmurju. V Ameriki je bivala 23 let. Zapuščena so proga, dva sina in hčer.

Pred nekaj dnevi si je v Pittsburghu vzel življenje rojak Peter Urankar, star okoli 46 let in doma od neke iz Dolenjskega. V smrt ga je poglajala bolezen, na kateri je trpel, odkar je bil pred dvema letoma povožen od avtomobila. Ranjki zapuščena več ne-deraslih otrok.

V Buenos Aires, Argentini, je umrl rojak Frank Nemeš, star 33 let in doma iz Mirne pri Gorici. V Argentini zapuščena dva brata, v stari domovini pa mater, dva brata in sestro. — Istotam sta se poročila Anton Santel iz Belsega in Josipina Žurga iz Bače na Primorskem.

Mladinska konvencija J. S. K. Jednote se vrši v Ely, Minn., v dnevih 6. in 7. avgusta. Skupaj bo štela 85 delegatov in delegatkinj. Od teh jih je 11 iz države Ohio. Od društva št. 37 JSKJ odideta na konvencijo Joseph in Lillian Rudolph, sin in hči marljivega društvenega tajnika Joe Rudolfa, in mladi Frank Zalar, sin podpredsednika društva Mr. John Zalarja.

V Chisholmu, Minn., je te dni preminul Frank Petrič, star 36 let in rojen na Vrhniki. Tu zapuščena žena in otroke.

DESET MILIJONOV RUBLJEV POTOPLJENIH V MORJU

Istanbul, Turčija. — K. N. Ksido, bivši ruski častnik in sedaj uslužbenec v Ameriškem dekliskem kolegiju v tem mestu, je edini človek na tem svetu, ki ve, kje je potopljenih 10.000.000 zlatih ruskih rubljev. Ta zaklad so Rusi potopili v morje pred padcem Port Arturja, da ne bi prišel Japoncem v roke.

K. N. Ksido je bil pribočnik generala Stessla, poveljnika Port Arturja za časa rusko-japonske vojske. Ameriškim častnikom je Ksido povedal, da je general Stessel na predvečer prodaje Port Arturja Japoncem, 16. decembra leta 1904, poklical k sebi njega in še dva druga zaupna častnika. General jim je razložil situacijo trdnjave in rekel, da se absolutno ne more več vz-

držati in da se bo predal Japoncem, da tako ustavi nadaljno prelivanje krvi. Nato jim je Stessel naročil, naj odpeljejo vse vojno blagajno, ki je premogla 10.000.000 zlatih rubljev na morje ter jo potopijo. Dobro pa naj si zapomnijo kraj, da se ta denar pozneje lahko dvigne. Nato so deli zlato v municijske zaboje in jih odpeljali na morje, kjer so zaboje potopili. Ksido pravi, da ima še vedno listino, pa kateri je natančno opisan kraj, kjer leži potopljeno zlato na dnu morja. Oba tovariša, ki sta pomagala pri tem, sta že umrla in on je še edina živa priča temu. In ko bo padla sedanja boljševiška vlada v Rusiji, je končno rekel Ksido, bo povedal kje leži zklad, ter ga izroči svoji domovini.

Pilotko Earhart nehali iskati

Honolulu, 19. julija. — Ameriška bojna mornarica je včeraj prenehala s iskanjem pogrešane pilotke Amelije Earhart in njene spremljevalca Noonana, ki sta pogrešana od 2. julija. Bojne ladje in letala so prekržila ogromno površino morja za pilotko, toda vse iskanje je bilo brezuspešno. Ameriško vlado je stalo to iskanje do \$4.000.000.

Painter v ječi

70 let stari milijonar Kenyon Painter, ki je bil obsojen v 10 let zaporu radi nepoštenega ravnanja z denarjem bivše clevelandске največje banke The Union Trust Co., katere največji delničar je bil, je baje tako zbolel v zaporih v Columbusu, da je zdravnik v zaporih priporočil gubernernu Daveyu, da se spusti Painterja iz ječe. Kot znano so se gotovi krogi trudili že prej, še predno je Painter prišel v zapor, da zaporov sploh nikdar videl ne bi. In kot je videti ga bodo na vsak način spravili iz zaporov, v katerih se nahaja šele 3 tedne.

Žeparji odnehujejo

Policijski rekordi v Clevelandu kažejo, da je policija v Clevelandu prišla v zadnjem letu samo 13 žeparjev. Seve, vprašanje je, če je policija polovila vse žeparje, kar je jako težko verjetno.

Podrobnosti glede nedeljske proslave

Odbor Jugoslovanskega kulturnega vrta želi opozoriti na najpotrebnejše glede programa v nedeljo. Prvo je, da naj ljudje takoj kupijo vozne listke za avtobuse, katere moramo naročiti vnaprej. Nikdo naj ne računa, da se bo lahko peljal z busom, če si ne bo kupil listka poprej. Vozni listek za ves dan stane 50 centov, za Euclid pa 60c, če jih bo tam za en poln bus.

Avtobusi pridejo k cerkvi sv. Vida, sv. Lovrenca, Marije Vnebovzete na Holmes Ave. in vogal Waterloo Rd. in 156. cesti, v Euclidu pa pred Svetkovo trgovino na 200. cesti. Vsi ti busi bodo na licu mesta že četrtek čez deseto v nedeljo dopoldne.

Iz Euclida in Collinwooda se dopeljejo udeleženci naravnost v kulturni vrt, kjer morajo biti že

ob enajstih. Busi iz Newburga pa pripeljejo mimo cerkve sv. Vida četrtek pred enajsto.

Vozne listke kupite lahko v uradu tajnika Jos. Grdina, v Newburgu pri Anton Meljaču, v Collinwoodu pri Mrs. Pust, 15703 School Ave., pri Mrs. Jen-nie Koželj, 687 E. 156th St. in pa pri Mrs. Lušin, 387 E. 163rd St.

V trgovinah pa vprašajte za listke, katere bodo lahko rabili otroci izpod 12 leta v Puritas Springs parku na raznih zabavišnih. Takih otroških listkov imamo 20.000 na razpolago in so zastojni. Veljajo pa v parku samo do štirih popoldne. Kdor trgovcev bi hotel te listke za svoje odjemalce, jih lahko dobi pri tajniku Jožetu Grdinu.

Odbor kulturnega vrta pripo-roča ljudem, naj na gornjih na-

slovi kupujejo tudi vstopnice za jezersko razstavo, kdor jo namerava posetiti. Odbor vrta si je nabavil 500 takih vstopnic za prodajo. Navadna cena je 75c, a vi jih dobite samo po 50c. Tako si prihranite 25c in kulturni vrt bo imel nekaj dobička. Pomagajmo zidati naš kulturni vrt!

Glede darov za vrt velja še vedno to, kdor bo daroval \$3.00 ali več, bo dobil v dar prvo spominjsko knjigo, ki se sicer prodaja po dolarju. Nadalje bo dobil pa tudi spominjsko knjigo, ki se bo izdala, ko bo vrt dogotovljen.

V nedeljo pa vsi na plan, ker to bo dan vseh Jugoslovancev!

V sredo večer ob sedmih se vrši banket v dvorani pod cerkvijo sv. Vida v počast našim gostom iz domovine. Udeležite se! — Predsednik.

Kongres bo zahleval natančne račune, koliko je stalo iskanje Amelije Earhart

Washington, D. C. — Kongresnik Byron Scot, demokrat iz Kalifornije, je zahteval od poveljništva ameriške mornarice, od obrežne straže in zrakoplovne oddelke, da podajo natančne račune stroškov, ki so bili z iskanjem izginele pilotke Amelije Earhart in njene spremljevalca. Obenem zahteva kongresnik natančno poročilo, v koliko je bila s tem iskanjem zadržana redna služba in služba ameriške bojne mornarice.

Uradniki omenjenih treh vojaških oddelkov pravijo, da bo težko podati natančen račun te-

ga iskanja, vendar se pa lahko trdi, da je to stalo vsak dan najmanj \$250.000. Dvotedensko iskanje je torej stalo blizu štirih milijonov dolarjev.

Dalje je zahteval kongresnik Scott pojasnilo od direktorja zrakoplovne urada, na kakšni podlagi se je izdalo Ameliji Earhart dovoljenje za ta polet. Scott namerava predlagati v kongresu, da se v bodoče ne da na razpolago vladnih pripomočkov za izgubljene zrakoplovce, ki ne letijo z vladno misijo. Mnogo kongresnikov se strinja s Scottom.

Evropa drvi v krah in Amerika bo potegnjena v vrlinec, ako se pravočasno ne stori drastičnih korakov

Washington, D. C. — Državni tajnik Zed. držav, Cordell Hull, je resno prepričan, da drvi vsa Evropa v prepad in da se Zed. države ne bodo mogle izogniti tej splošni katastrofi, ako se pravočasno ne stori potrebne korake.

Mr. Hull vidi evropski krah v tem blaznem oboroževanju in mnenju, da se vsaka država lahko sama vzdržuje. Ta splošni svetovni polom lahko prepreči, po mnenju ameriškega državnega tajnika, samo zdrava mednarodna trgovina. In v tem bi morale storiti prvi koraki vse velike države, katerim bi potem sledile manjše.

Želite k vojakom?

Vojaški urad v Clevelandu za vojaške novince naznanja, da sprejme tekom julija meseca kakih 75 vojaških novincev za ameriško armado. Novinci se potrebujejo za poljsko topništvo, obrežno topništvo, zrakoplovstvo, zdravniški oddelki in nekaj tudi za pehota. Oglasite se v poslopju starega poštnega poslopja v Clevelandu za nadaljnje podatke.

Ples v Madisonu

V sredo večer 21. julija se vrši ples v Madison-on-the-Lake v korist slovenske cerkve Brezmadežnega Spočetja. Meščani in farmerji s svojimi družinami so prijazno vabljeni.

Listnica uredništva

Naročnik. Vprašate, kaj pomeni kolektivno pogajanje? To je unijski izraz in pomeni način, kako se določujejo delavske plače, ure in odnosi, in sicer z direktnimi pogajanjmi med zastopniki unije in lastniki kompanije. Delavci v tovarni so zastopani kot skupina po svojih izbranih delegatih, namesto da bi vsak posebej se pritoževal in obravnaval s kompanijo.

Poroka v Lorainu

V Lorainu sta se poročila v cerkvi sv. Cirila in Metoda Mr. Mihael Gasper in gđ. Anna Brenc. Bilo srečno!

* Henry Ford namerava v Norfolk, Virginia, zgraditi novo tovarno za \$500.000.

List za listom pada

Umrl je Joseph Zaren, star 54 let, samski, stanujoč na 3214 Hamilton Ave. V Ameriki je bival 32 let. Doma je bil od sv. Duha pri Krškem. Tukaj zapuščena enega brata Franka. Pogreb se bo vršil v sredo zjutraj ob devetih iz Frank Zakrjaškovega pogrebne-ega zavoda, 1105 Norwood Rd. Naj v miru počiva.

V nedeljo popoldne je na naglo preminula Jennie Paulin, rojena Troha, stanujoča na 1123 E. 177th St. Tukaj zapuščena zalujočega soproga Johna, hčer Olgo, sina Johna, sestre Frances omoženo Medved in Marijo omoženo Rojce ter druge sorodnike. V Fairportu zapuščena brata Matija, v Indiani pa brata Jožefa. Rojena je bila pred 37 let v vasi Žalostni vrh, fara Prezid na Notranjskem, kjer zapuščena mater Marijo, brata Vincenca in Filipa ter več sorodnikov. V Ameriki je bivala 17 let. Bila je članica društva Collinwood-ske Slovenke št. 22 S. D. Z. in podružnice št. 41 S. Z. Z. Pogreb se bo vršil iz hiše žalosti v četrtek ob 8:30 zjutraj v cerkev na Holmes Ave. in na Sv. Paula pokopališče pod oskrbo Jos. žele in Sinovi. Bodi ji ohranjen blag spomin. Preostalih pa nas iskreno sožalje.

Po kratki bolezni je umrla Mary Gospodarič, vdova, stara 51 let, rojena Rupret. V Ameriki je bivala 29 let. Doma je bila iz vasi Trstenik, fara St. Rupert. Tukaj zapuščena ena hčer. Bila je članica društva Naprej št. 5 SNPJ in podruž. SZŠ št. 25. Pogreb ranjke se bo vršil v četrtek zjutraj ob devetih v cerkev sv. Vida iz hiše žalosti, 1258 E. 61st St. pod vodstvom Frank Zakrjaška. Bodi ranjki ohranjen blag spomin.

Tetica štoklja

Pri družini Mr. in Mrs. Frank Toplak, 14610 Aspinwall Ave. se je oglasila tetica štoklja in pustila v dar sinčka, težkega 9 funtov. Mlada mamica je hčerka poznane Mrs. Gertrude Ballyshove družine. Mati in dete se nahajata v Huron Rd. bolnici. Čestitamo!

Vile rojenice

Družini Mr. in Mrs. John Zakrjašek, 6220 Carl Ave. so pri-nesle vile rojenice krepkega sinčka. Naše čestitke!

* Tisoč prodajalcev v Pawtucket, Rhode Island, trgovinah je včeraj zaštrajkalo.

Predsednik Zedinjenih držav, Franklin D. Roosevelt, se tudi po njegovem sedanjem terminu ne misli umakniti iz politike

Washington, D. C. — Nasprot-niki predsednika Roosevelta trdijo, da si koplje Roosevelt svoj politični grob s svojo trmasto zahtevno za reformo pri vrhovnem sodišču. V koliko pa Roosevelt misli na svojo "politično smrt" po letu 1940, ko ne bo več predsednik Zed. držav, se vidi v tem, da se je trdno namenil, da se ne misli umakniti iz politike, ko preteče njegov predsedniški termin, ampak namerava kandidirati v kongres in sicer namerava kandidirati proti republikanskemu kongresniku Hamilton Fishu.

Nekateri pravijo, da bi bil ta novi politični korak Roosevelta zanj degradacija, toda on kaže na šestega predsednika Zed. dr-

žav, John Quincy Adamsa, ki je tudi po svojem terminu kot predsednik Zed. držav kandidiral v kongres. Kdor pozna Roosevelta, mora potrditi, da bi bilo temu agilnemu političnemu delavcu skoro nemogoče umakniti se iz razburiljive vsakdanje aktivnosti političnega delovanja v privatno življenje.

Tudi predsedniku Adamsu so prijatelji rekli, ko je kandidiral v kongres, da je to zanj ponižanje, a on jim je odvrnil: "Noben Amerikanec ne more biti ponižan, če služi svojemu narodu v kongresu, ali pa če je tudi samo navaden odbornik v svoji domači vasi."

90 starih mož, ki so se borili za to deželo, je zaprosilo kongres za pokojnino

Pittsburgh, Pa. — Devetdeset starih mož, ki so se borili leta 1898 v špansko-ameriški vojni, je vložilo pri kongresu Zed. držav za pokojnino. To so bivši ranocelniški in zdravniški pomočniki, ki so se udeležili vojne in ki so edini še živeči iz te vojne, katerim Zed. države niso dale nikakega pokojnine. Bili so na Kubi, Porto Rici in Filipinih, kjer so stregli ameriškim bolnim in ranjenim vojakom.

Že večkrat so napravili prošnjo na kongres za pokojnino, toda prošnja jim je bila vedno odbita, češ, da niso bili v redni vojaški službi, ker so se pri-glasili prostovoljno. Vendar ti zdravniški pomočniki trdijo, da so šli v vojaško zdravniško službo na klic Amerike, ki je pro-sila za več zdravnikov in ranocel-nikov.

Dr. George W. Ely iz Pitts-burgha je vodja tega gibanja za pokojnino. On trdi, da če so do-bile bolniške strežnice iz takrat-ne vojne pokojnino, so jo upravi-čeni tudi ti zdravniški pomoč-niki, ki so imeli čin prvega poroč-nika in nosili srebrne našive, do-datno prošnja jim je bila vedno odbita, češ, da niso bili v redni vojaški službi, ker so se pri-glasili prostovoljno. Vendar ti zdravniški pomočniki trdijo, da so šli v vojaško zdravniško službo na klic Amerike, ki je pro-sila za več zdravnikov in ranocel-nikov.

Novi naročniki

Tekom zadnjih par tednov so se naročili na dnevnik "Ameriška Domovina" sledeči naši rojaki in rojakinje: Anton Osvald, Jennie Zele, John Železnikar, Joe Grbec, John Zaman, Andrej Jerman, Albert Jausič, Frances Gorshe, Anton Košak, Mike Kuc-ler, Jack Žigon, Louis Medved, Frank Ivančič, Tony Potokar, Frank Somrak, Jos. Ivančič, Jos. Pleteršek, John Kravanja, Fort. Kovač Mike Jalovec, vsi v Cle-velandu. Nadalje J. Koprivnik, Doylestown, Ohio; Frank Stano-nik, Massillon, O.; Mary Skerl, Worcester, N. Y.; Frank Debe-vec, Lorain, Ohio; Anton Urban-čič, Jugoslavija; John Intihar, Jugoslavija; John L. Stariha, Kanada; Sivenna Vercheck, Carnegie, Pa. Častna armada novih naročnikov, na katero smo zelo ponosni. In iskrena hvala vsem zavednim Slovincem!

Mr. žnidaršič zopet nazaj
Mr. in Mrs. Anton Žnidaršič, sta se v nedeljo zopet vrnila iz obiska v Jugoslaviji oziroma na Meniški. Oba se zelo pohvalita, da je bilo zelo prijetno doma. Žnidaršičeva zdaj stanujeta na 584 E. 102nd St. in kdor bi rad kaj več zvedel od doma, naj se zgleda na tem naslovu.

Pozor!

V Friedman Blau Farber tek-stilni tovarni na E. 37th St. in Perkins Ave, traja že tri tedne štrajk. Med skebi, ki so se vrni-li na delo, je tudi pet Slovencev. Omenjene se opozarja, da prene-hajo kot stavkoazi! Ne bodite vendar pripadniki kompanistov, o se vaši bratje in sestre borijo za boljši kos kruha.

Še nekaj vstopnic

Na razpolago je še nekaj vstopnic za banket v sredo večer v počast odličnim gostoma iz domovine, ki se vrši v cerkveni dvorani sv. Vida. Prostora je sedaj več, kot pa ga je bilo na razpolago v prvotni dvorani in to je vzrok, da je še nekaj vstop-nic na razpolago. Dobite jih pri Jos. Grdini ali pa pri Mrs. Albi-ni Novak, 1135 E. 71st St., tele-fon Henderson 1572. Sezite ta-koj po teh vstopnicah, ker tako prisrčnega in zanimivega banke-ta niste še imeli prilike posetiti.

Kontrola nad železnico

Mestna zbornica je včeraj zahtevala, da mora dobiti kon-trolo nad finančnim poslova-njem družbe cestne železnice. Dokler mesto ne bo imelo te kontrole bo kompanija vedno trošila vsote, potem pa trdila, da ne more shajati. Sprejet je bil predlog, da mora družba cestne železnice predložiti svoj letni proračun mestni zbornici, in šele ko bo proračun odobren od slednje, gre lahko v veljavo. Kompanija se seveda brani te določbe, toda mestna zbornica pravi, da kompaniji ne bo dala nadaljnje pravice poslovanja v mestu, ako ne privoli v kontrolo proračuna.

Za kulturni vrt

Mr. Mike Vrček je daroval za kulturni vrt \$2, prej pa že ene-ga, torej skupno \$3. Zavednemu rojaku prav lepa hvala. Tajnik.

Zadušnica

V cerkvi sv. Pavla na 40. cesti se bo brala v sredo ob osmih sv. maša za pok. John Tramte. So-rodniki in prijatelji so vabljeni.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 168, Tues., July 20, 1937

Potek delovanja C. I. O. unije

American Federation of Labor tudi še na druge načine izkorišča položaj, ki je nastal kmalu po ustanovitvi C. I. O. unije. Zastopnik American Federation of Labor pride k delodajalcu in mu reče: "Podpišite, ali pa —". Ta "ali pa" pomeni, da bo prišel Lewis kot grozeč volk s svojo C. I. O. in bo drugače žvižgal napram kompanistom kot pa American Federation of Labor.

Oni ljudje, ki danes trdijo, da je delovanje C. I. O. unije bilo definitivno ustavljeno, trdijo tudi, da sedaj, ko so neodvisne jeklarske kompanije pokazale hrbet C. I. O. s tem, da niso tej uniji dali nobenega priznanja, se namera na dvigniti tudi jeklarski trust, United States Steel Corporation, ki ne bo več podpisal pogodb z C. I. O. unijo. Kaj bo potem, ne more nihče vedeti. Pogodba med C. I. O. unijo in med jeklarskim trustom poteče marca meseca prihodnjega leta.

Nadalje trdijo nasprotniki Mr. Lewisa, da velike avtomobilске kompanije ne bodo več ponovile pogodb z United Automobile Workers of America unijo, ko poteče postavljeni rok. Pred nekaj dnevi se je izjavil William Knudsen, vodja General Motors korporacije, da je pripravljen govoriti s podružnico C. I. O. (avtomobilsko unijo, glede obnove kontrakta, ako je unija avtomobilskih delavcev ob istem času pripravljena podati garancijo, da bo prenehala z nepostavnimi sedečimi štrajki.

In že se namiguje, da se kontrakt ne bo obnovil, razven če unija disciplinira vse one, ki povzročajo nepostavne štrajke. Nadalje pripovedujejo nasprotniki Lewisa, da si bo Lewis s svojim unijskim prizadevanjem končno polomil zobe, ko bo napadel staro trdnjavo kapitalizma — Henry Fordovo podjetje. Neuspeh v jeklarskem štrajku je sploh povzročil, da je Lewis zgubil mnogo svoje originalne moči.

Končno so nasprotniki C. I. O. unije prepričani, da C. I. O. unija ni drugača kot organizacija enega samega moža, ki se prične in konča z Lewisom. Vsi so prepričani, da en sam mož nikakor ne more voditi tako ogromne delavske organizacije kot je na primer masna organizacija avtomobilskih in jeklarskih delavcev. Mr. Lewis ne more slediti vsem dogodkom, in končno bo C. I. O. brez pravega nadzorstva morala razpasti sama od sebe.

Toda Mr. Lewis in vsi njegovi voditelji so drugačnega mnenja. Za nje je bodočnost veliko bolj jasna, kot jo pa zatrjujejo nasprotniki. Kar se tiče neodvisnih jeklarskih kompanij bo C. I. O. še nadalje si prizadevala ustvariti nekaj "modus vivendi," četudi neodvisne kompanije ne bodo podpisale kontrakta. Mogoče se bo Lewis celo zadovoljil z "ustmeno pogodbo."

Lewis tudi namerava nadaljevati z vrstami piketov okoli teh tovarov, in če bo mogoče doseči tak sporazum, kakor ga je dosegel guverner države Indiane z Inland Steel Co., tedaj bo Lewis končno tudi zadovoljen. Toda Inland pogodba je le nekako premirje in nobena prava pogodba, niti način, kako naj se poravnajo delavski štrajki, da bi bili unijski voditelji zadovoljni.

Pa naj bo položaj v jeklarski stavki tak ali tak, iz delovanja Lewisa in C. I. O. organizacije nikakor ni razvidno, da bi kaj odnehali, pač pa delajo nove načrte za bodočnost glede organizacije onih delavcev, ki niso še pri nobeni uniji. Predvsem ima C. I. O. unija na vidiku napad na Henry Ford Motor Co. Dokler se ta avtomobilska industrijska trdnjava ne poda, C. I. O. unija ne more trditi, da je v kontroli delavcev v avtomobilski industriji. C. I. O. uniji je se posrečilo obrniti pozornost zvezne vlade proti Henry Fordu, katerega sedaj vrtijo v Detroitu in v Washingtonu radi pritožb C. I. O. unije. Ker pa vladni delavski odbor s svojimi ukrepi nikogar ne more prisiliti, da prizna unijo, se bo znal tudi Ford ponovno izmazati, in borba z njim bo dolga in težavna.

(Konec prihodnjič.)

Kaj pravite?

Barbičev France je oni dan napisal v Prosveti nekaj resnic, sicer bridkih, vendar to nič ne de. Med drugim tudi pravi: "Jaz sem eden onih nesrečnežev, ki sem vedno in povsod kritiziran za svoja dejanja. Nikoli ne dobim poštene nagrade, še manj pa zahvale v metropoli." France, kar potolaži se, saj nisi sam. Poleg tebe ima enake pritožbe še drugih 249,999 naših rojakov v Zed. državah.

Ivan Jontez piše v Prosveti, da se bi smejal, če bi dal Tone Grdina oglaš v Cankarjev glasnik. Kar Jontez misli reči je to, da se bo smejal vsakemu, ki bo dal oglaš.

V Gajovu blizu Sombora se je vršila ženitovanjska pojedina. Na mizo so prinesli celega pečenega prašiča. Ko je ženin zasadi v pečenko nož, da slovesno razreže meso, je svinja eksplodirala. Nekdo, ki je hotel napraviti pravi surprise party, je vtaknil v prašiča dinamit. Dva sta bila ubita in več ranjenih. Pa so res "špasi" ti naši ljubi rojaki.

BESEDA IZ NARODA

Našim trgovcem v pomislek

Kolikor se more naštetih trgovci in obrtniki v collinwoodski in euclidski naselbini nad dve sto naših trgovcev in obrtnikov. Pred dvema letoma so se ti naši ljudje organizirali v močno progresivno trgovsko in obrtno zvezo, katere je takoj pokazala dobre rezultate in povoljen uspeh. Vse skozi do enega leta nazaj je vladala v organizaciji velika živahnost in dobra volja. V deželo so prišli malo boljši časi in s tem večja zaposlenost v naših trgovinah. Kakor hitro se je zboljšanje pokazalo, so tudi naši trgovci pozabili na skupnost in svojo organizacijo, ki jim je povoljno uspevala. Nekateri so pričeli misliti, kaj mi hoče organizacija, saj jaz imam dovoljno število odjemalcev in nič ni mar, če jih drugi moj sorojak trgovci ima ali ne? Tako misljevali je popolnoma napačno in krivično sebi in onemu sorojaku, ki trguje v njegovi bližini. V par letih se bo pokazalo kakšno generalno napako so storili slovenski trgovci in obrtniki, ko so dopustili umreti lastno organizacijo, ki bi bila njim in vsemu slovenskemu življu ščit, s katerim bi se uspešno borili v sedanjem in prihodnem času.

Če se hočemo pravilno razumeti nam ne preostaja drugega kot da vržemo karte na mizo in povemo oziroma podkrepimo našo trditve, da posamezno, brez organizacije, je naša trgovina in obrt obojema hiranju in smrti. Kdor ni slep in kdor se le malo zanima, kaj se okrog njega godi, bo upravičeni domnevi pritrdil. Pričnimo z razlogi, ki nam domnevo utrujejo.

Poprečno naši trgovci zelo malo verjamejo v oglaševanje in ravno to je njih največja napaka. Amerikanci so pa povsem drugega kova ljudje, katerim je reklama predpogoj uspešne trgovine. Prepričan sem, da naši trgovci veliko več porabijo denarja v razne druge svrhe, v katerih vidijo svojo reklamo, toda končno se pa le motijo in ves izdan denar jim ne da niti centa obresti. Pred časom sem se službeno pomudil v neki veletrgovini ter se razgovarjal o oglaševanju. Vedno me radovednost žene, kako drugorodci v oglaševanje verjamejo. Tembolj, ker vem, da njih trdva najboljše uspeva sem bil radoveden v kaj verjame, da ima nadvse zaželjene uspehe in to največ od ljudi, ki čitajo drugojezične časopise. Možak mi je dobesečno rekel: "Čudim se slovenskim trgovcem, da tako malo oglašajo in čemu v oglaševanje ne verjamejo, ko je vendar med njimi na tisoče lastnih rojakov." Žalostno sem pritrdil resnici in zmajal z glavo, čeprav bi mu lahko dal povoljen odgovor. Drugorodci pridno oglašajo, naši ljudje oglaševanje ter se poslužijo ugodnosti, katero z oglaševanjem svojim odjemalcem nudijo.

Seveda, tukaj se bi kdo oglašil pa oporekal, čemu tujerodni listi sprejemajo take oglase. Seveda bi bilo prav, da jih ne bi, če bi ti listi imeli dovolj oglasov od svojih trgovcev in obrtnikov. List more izhajati le na oporo oglasov in če teh ni iz lastnih vrst, se mora iskati drugod, kjer radi oglašajo in velikokrat plačajo tudi tiskarna ne more izhajati od samih dobrih besed in prijateljev, če niso obenem tudi dobri odjemalci. Prijatelj mora biti tudi odjemalec, če hoče trgovcu dobro in mu pomagati, da bo uspeval.

Velikokrat slišim pritožbe: "Glej ga, naš človek je, pa gre v verižno trgovino kupiti." Seveda gre, ker mu ti nisi nikoli

povedal, da imaš tudi ti tako, če ne boljše kvalitivno blago in nizke cene. Kdo je tvojega rojaka pritegnil v verižno trgovino, če ne sam, ker mu nisi znal povedati, kakšne cene in blago imaš. Verižne trgovine to dobro razumejo in znajo pritegniti ljudi v svoje trgovine. Oni oglašajo in pazijo, da oskrbujejo svojo trgovino ter vsako priliko izrabijo, da v javnosti povedo svojo potrebo in kvaliteto.

Zal, da smo Slovenci tisti slabši, ki v sebe ne verjamemo, nasprotno pa se pustimo loviti drugim v mreže, da nas izrabljajo in pozneje na smetišču odstavijo. Prišel bo dan, ki ni daleč od nas, ko bomo vzeli v roko vso preteklost in ugrabili naše zmote in pogoške, ki smo jih zagrešili v preveliki nepremišljeni sebičnosti, razkrojili v korist onim, ki so nam leta in leta pletli vrv okrog vratu, ne da bi jih vprašali, kdo bo na nji visel.

Trgovci in obrtniki zdramite se, stopite skupaj, zaupajte v svojo moč in podkrepite sebe predno bo prepozno in zamujeno. Oglašajte pridno v vašem časopisu, da obdržite svoje odjemalce doma v svojih trgovinah. Pomnite, da časi se spreminjajo in z njimi moramo zamenjati tudi mi naše stare ideje ter jih nadomestiti z boljšimi in novimi, ki odgovarjajo razmeram in času. Čuvajmo nad seboj, če nečemo, da bodo drugi čuvali nad nami.

Joško Penko.

Za slovenski dan

Klub slovenskih narodnih noš na St. Clairju prav prijazno vabi vse slovenske žene in dekleta iz St. Clairja, Newburga, Collinwooda in Euclida, da se gotovo udeležite v nedeljo 25. julija sv. maše v cerkvi sv. Vida ob desetih. To mašo bo daroval naš odlični gost iz stare domovine, dr. France Trdan. Po maši nas bodo čakali pred cerkvijo avtobusi, ki nas odpeljejo v Jugoslovanski kulturni vrt, kjer bo odkrit spomenik pisatelju Ivanu Cankarju. Odtam se pa odpeljemo v Puritas Springs park. Tam se bo slavnost nadaljevala. Vožnja za ves dan bo stala samo 50 centov. Vozne listke si morate nabaviti poprej.

Filmske slike se bodo snemale pred cerkvijo, v kulturnem vrtu in v Puritas Springs parku. Lelepo se pripravite, da bodo v stari domovini videli, kako se tukaj v Ameriki postavimo v narodnih nošah. Tajnica.

Malo politike, malo pa ne

Cleveland, O.—Na John Mihelčevi farmi se je vršil ono nedeljo izlet, katerega so se udeležili precinktni načelniki iz 23. varde, s svojim varnim vodjem, Mr. John L. Mihelčevom na čelu. Mr. John Gasser in Johnny Copek sta močno kritizirala tiste ptiče, ki letajo po Mihelčevem drevju, zakaj da jih John ni manir navadil. Jaz poročam samo to, kar sem videl in slišal. Ptiči so napravili za 75c škodo na srajcah in klobukih. Če lastnik farme tega ne plača, bo prišla stvar pred sodnijo. Dobro je, da je John odvetnik in se bo lahko izmazal. Dobro bi bilo, da bi kdo ptičjem povedal, naj se obnašajo drugače, kakor bodi Clevelandčani tam, ali pa naj obiskovalci prinese s seboj marele in to ob lepem in gredem vremenu. John se bo sicer izgovarjal, da ni odgovoren za ptiče, če niso njegovi, ampak last širne narave. Če mene vzamejo za pričo, bom pričal za obe strani, zlasti če bo obravnavana v kakem salunu.

Kakor se zdaj vidi, se v 23. vardi nobenega ne kritizira in kakor je splošno mnenje, bo naš prihodnji councilman zopet John

Marija Kurnik, Cleveland, O.

Došlim gotom iz domovine v pozdrav

Čez morje široko ste sem prihiteli, za Baragov dan z domačih nam trat, v metropoli slovensko ste srečno dospeli, pozdravljeni, dragi, bodite stokrat.

Praznujte veliki dan tukaj med nami, dobrodošlico srčno vam vsak govori. Slovenci odlični, radujte se z nami, naš narod vas ljubi, visoko ceni.

Od naših nam dragih pozdrav ste prinesli, kjer Soča, kjer Sava in Drava šumi, tam ljubljene hiše stoje še na mestu, tam Triglav čarobno naš v soncu blešči.

V tujini naročamo soncu pozdrave, ko tonejo žarki v zaton hiteč, a v jutro nam sonce od dragih, od mame, prinese pozdravov, poljubek ljubeč.

Pozdrave na naše domove nesite, za naše vladike, za vse tam doma, ljubljenu kralju pozdrave zročite, slovenska zastava naj ponosno vihra.

Vse dneve v sreči imejte med nami, nam gosti ste dragi za bivanja tu; vsak kliče navdušen, prisrčno vas vabi: dobrodošli! pozdravljeni, nosilci miru!

Skupina naših slovenskih izletnikov na parku Normandije, ki jih je peljal pod vodstvom g. August Kollandra v staro domovino na obisk.

M. Novak, prihodnji clevelandski župan pa bo John McWilliams.

Joe Pograjc.

IZ DOMOVINE

—Dva vodovoda. Po načrtu naj bi torej Suho krajino oskrbovala z vodo dva vodovoda, in sicer: Gravitacijski vodovod, v katerem bi se pretakala iz zadosti visoko zajetih studencev voda radi težnosti po vseh celih in rezerviranih brez vmesnega črpanja. Ta gravitacijski vodovod bo imel dva dela: takozvani visoki in nizki pas. Iz studencev zajetih v okolici Roba bi v svojem visokem pasu oskrboval velikolaško skupino vasi, v nizkem pasu pa vasi od Roba mimo Rašice in Ponikev ter še vso dobropoljsko in struško kotlino. — Drugi vodovod bi oskrboval ambruško in hinjsko planoto z zajetjem kraškega izvira Globočec pri Zagradcu. Prav tako bi se iz tega zajetja oskrbovala z vodo vsa naselja v dolini reke Krke od Zagradca do Žužemberka, Dvora in Gornjega ter Dolenjega Kota. Ta vodovod bo imel tri dele, takozvani visoki, nizki in spodnji nizki pas. Dočim leže pri prejšnjem vodovodu izviri zadosti visoko, je izvir Globočec zelo nizko, radi tega bo treba vodovod za vse tri pasove črpati v višino. Posebno visoko bo treba črpati

vodo za ambruško in hinjsko planoto, ki bo imela glavni rezervar 200 metrov nad zajetjem. Iz tega rezervarja se bo oskrboval nizki pas od Kala mimo Ambrusa, Višenj do Lipelj. Pri Višnjah pa se bo voda ponovno črpala 130 metrov v rezervar za visoki pas, ki bo oskrboval vasi med Žvirčami, Polomom, Vrhom, Lopato, Smuko in Starim logom.

—V smrt, ker mu je toča pobila polje. V Podkrajju se je obesil v svojem skednju 42-letni posestnik Ivan Klavž. Pokojnemu Klavžu, ki se je boril z gospodarskimi nepravilnostmi, je še toča pred tedni vse potokla. Zato se je nasproti sosedom izrazil, da tega ne more pretrpeti in da pojde zaradi tega v smrt. To svojo grozno je res izvršil. Klavž zapušča ženo in štiri nepreskrbljene otroke.

—Smrtna nesreča. V noči na 10. junija se je smrtno ponesrečil brezposelni delavec Ostrman Jožef iz Dolnjega Logatca. Fant je prenočeval v neki zidanihi v okolici St. Janža na Dolnjem in je očito pijan padel raz zidnico in se najbrž zadušil, ker ni bilo nikogar, ki bi mu priskočil na pomoč.

—V Kranju je umrla Marija Chrobath, roj. Pollak, vdova po nedavno umrlem veletrgovcu.

—Smrten padec v nezavaran požiralnik. Lani je banska uprava očistila požiralnik Jač-

ko v Logatcu. Vsa dela je vodil poseben režijski odbor, ki je okoli 20 metrov globokega požiralnika posekal vse drevje in grmovje, zaradi česar so že takoj takrat protestirali mnogi proti temu, odnosno predlagali naj se požiralnik zavaruje, kar se lahko pripeti nesreča. Toda omenjeni odbor se na proteste ni oziral. Nedavno so se igrali tri deklice na travniku poleg požiralnika. Ker rasejo tam jagode, jih je šla 8-letna Bernarika Žustova nabirat. Pri tem ji je spodrsnilo in padla je preko skal v požiralnik Jačko in utonila.

—V Vopovljah cerkljanske župnije pri Kranju je umrl vrmož Blaž Zavrl, vzoren gospodar in cerkveni ključar na Sp. Brniku. Po prestani operaciji v ljubljanski bolnišnici je bil prejel domov, izdihnil pa je med potjo v rokah svojih otrok poprej, nego so dosegli prag domače hiše. Doživel je 70 let.

—V Ljubljani sta umrla Oroslov Hočevar, vladni pristav v pokoju. — Marija Boncelj, so praga zvan. drž. žel.

—V Dolnem Logatcu je umrl Lovrenc Balanč, višji sodni oficijal v pokoju. — V Zagorju je umrla Veruška Golob.

ZAHVALA

Srčne pozdrave vam pošiljam z morja vsem dragim prijateljem in se najlepše zahvaljujem vsem, ki so me spremili na postajo in vsem, ki so mi napravili tako lepo odhodnico. Bil je res nepozabljen večer, ker videti svoje prave prijatelje, ki se trudijo, da vas razvesele, je res nekaj lepega.

Bila sem iznenadena, a vendar tako srečna in vesela. Tudi vam lahko le ta pove, ki je to občutil, saj popisati je nemogoče. Posebno se zahvalim mojim prijateljicam, ki so se toliko trudile in imele toliko potrpežljivosti, da so me sprejemale. Mrs. Kristina Kebe, Mrs. Julka Makuc, Mrs. Rozi Miller, Mrs. Jennie Dolenc in tako tudi mnogim drugim, ki so jih razpeli. Enako tudi Mirkovi Makuc in Mr. in Mrs. Anton Sernel za prostor in njihovo delo. Ravno tako tudi Mr. Mat. Tekavcu za lep ganljiv govor, ki nam je vsem pripravil solz domotvoja v spominih na lepo domovino, ki nam je vsem sveta.

Torej vsem srčna hvala, ki ste se udeležili in kateri se nisem mogli. In prav lepa hvala vsem skupaj za lepo darilo, ki mi bo ostalo v nepozabnem spominu.

Tako lepa hvala mojemu bratu Antonu Kebe, Mrs. Julki Makuc, Mr. Mirku Makuc, Mr. L. Miller, Mr. M. Dolenc, Mr. in Mrs. J. Rebolj, Mr. in Mrs. J. Japelj, Mrs. J. Faidiga, Mr. in Mrs. Rott, Mr. J. Lovko, Mr. in Mrs. Anton Sernel, Mr. in Mrs. Anton Sernel, Mr. in Mrs. F. Iskrar, Mr. in Mrs. J. Peterka, Mr. in Mrs. A. Benčič, Mr. in Mrs. Intihar, Mr. in Mrs. F. Skočnik, Mr. in Mrs. Kokalj, Mr. in Mrs. Benkar, Mr. in Mrs. Lovko, Mrs. Jennie Ivančič, Mrs. Pepca Braniselj, Mrs. F. Zobec, Mrs. Milavc, Mr. in Mrs. J. Matko, Mr. in Mrs. J. Penko, Mr. in Mrs. Baučar, Mr. John Baloh, Mrs. Ema Krapenc, Mr. in Mrs. Petrovič.

Mr. in Mrs. Anton Tekavec, Mr. Math Tekavec, Mrs. Jerkič, Mr. M. Ljubič, Mr. Ivančič, Mr. in Mrs. St. Benčina, Mr. in Mrs. F. Benčina, Mr. in Mrs. J. Modic, Mr. in Mrs. Braniselj, Mr. in Mrs. Anton Braniselj, ter Jack Sernelu za prijazne valčke in poskočne polke, ki so nam kratek čas delale.

Če se je pomotoma kakšno ime izpustilo, se mu ravno tako lepo zahvaljujem.

Vas vse še enkrat prisrčno pozdravljam in vam kliče: skorajšnjo svidenje, tako tudi mojemu možu in sinkotu.

Jennie Šatelj.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku K. Maya

"Da. Zakaj vprašas?"
 "Vem za prenočišče."
 "Se bo prostora?"
 "Za vas še že."
 "Zakaj ravno za nas?"
 Pokazal je na mojo kopčo.
 "Ker imaš kopčo. Bratje ste. Moj gospodar vas gotovo sprejme."

"Kdo je tvoj gospodar?"
 "Kje je njegov han?"
 "Ni daleč odtod. Če želite, vam pokažem pot."
 "Dobro! Pelji nas! Hvaležni ti bomo!"

Šli smo za njim.
 Halef mi je spotoma polglasno šepnil:

"Tegale človeka sem danes že videl!"
 "Kje?"

"Pri vhodu v mesto. Stal je na cesti, kot bi na koga čakal." Tudi sam sem se spomnil na njega. Mož se mi tistikrat ni zdel sumljiv, saj je lahko tudi zdel drugače čakal ali pa slučajno stal na cesti. Še tisti večer sem seveda drugače spoznal. Res je čakal na nas. Naročen je bil.

Peljal nas je po ulicah, polnih sejmarjev, in obstal pred razsežnim poslopjem.

"Tule je naš han."
 Skozi visok in širok vhod smo zajezdili na dvorišče. Dva voza sta stala sredi dvorišča, najbrž gospodarjeva, ki je bil voznik. Vhodu nasproti je stala lesena uta.

"Tisto je hlev!" je razlagal voznik. "Kar postavite konje v njega!"

"Kje pa je handžija?"
 "V gostilni najbrž."

"Govoriti moramo najprvo z njim."
 "Čemu?"

"Saj ne vemo, ali nas bo sprejel."
 "Gotovo vas bo!"

"In če ni prostora?"
 "Za take ljudi, ki imajo kopčo, se vedno dobi prostor. In če ga ni, se pač poskrbi."

Hm! Prav kakor v Ismilanu! Ti ljudje so bili dobro organizirani!

"Je tudi tvoj gospodar brat?"
 "Da. Sicer pa tamle prihaja!"

Debel, majhen človek je prišel na dvorišče. Ni mi ugajal. Škilil je. Sicer ni lepo, če človek telesno napako, toda debelost, čokasti handžija je imel poleg skilavosti še druge posebnosti. Po mačje se je plazil in prihuljeno, pa oglate celjosti je imel. In še vsikdar sem si izkusil, da so tako ljudje hinavski in lažnivi.

"Koga si pripeljal?" je vprašal hlapca. Nas zaenkrat niti pogledal ni.

"Prijatelje. Kopčo imajo, iskali so prenočišča po hanih, pa nič niso našli. Saj dovoliš, da prenočijo pri nas?"

"Dobrodošli so!"
 Obrnil se je k nam.

"Kako dolgo mislite ostati?"
 "Morebiti nekaj dni. Plačali bomo kakor v vsakem drugem hanu."

"Ne govori o plačilu! Moji gostje boste in gostje nič ne plačajo. Kopčo imate."

"Postavite konje v hlev pa pridite k meni v sobo! Dobili boste, kar potrebujete."

Šel je.

Opazoval sem hlapca in zdelo se mi je, da sta se z gospodarjem pomenljivo in zadovoljno spogledala.

Hlev je bil prostoren in je imel dva oddelka. V prvem so stali voli, drugi je bil prazen.

Privzeli smo konje. Hlapec je zlezal po lestvi in dejal:

"Sena vam prinesem. Ali želite morebiti kaj druga za konje?"

"Prinesi, kar imaš!"

Ko je izginil v svilih, sem slučajno pogledal skozi špranjo v deskah.

Za steno je bilo veliko dvorišče in tam je stal dolg, mršav človek ter prežeče poslušal. Poslušal je. Na svilih je zakašljaval hlapec, mršavi neznanec je tudi zakašljaval in odšel.

Zadeva mi je bila sumljiva, pa nisem se izdal hlapcu, ko se je vrnil. Pač pa sem odslej skrbno pazil na vsako malenkost. Sum se mi je zbudil in na nevarnih tleh smo stali.

Oskrbeli smo konje in odšli v sobo.

Debeli handžija je že čakal na nas. Sedel je na blazinici pred trinogom, na katerem so bili pripravljeni findžani na kovinastem pladnjiku. Ko smo vstopili, nas je pozdravil. Nadevali smo si čubuke in sluga je z drobnimi kleščicami naložil žerjavice na tobak.

Potegnili smo prve dime in škilvali handžija je začel:

"Krasnega konja imaš! Je naprodaj?"

"Ne."
 "Škoda!"

"Zakaj?"
 "Kupil bi ga."

"Ti?"
 "Zakaj pa ne?"

"Bogat človek si, če ga moreš plačati! Nima vsak človek toliko denarja!"

"O, vozniki morajo imeti denar!" je povedal samoljubno.

"Odkod si pripotoval?"
 "Iz Nevrokopa."

"In kam si namenjen?"
 "V Seres."

Niti na misel mi ni prišlo, da bi mi bil resnico povedal. Vse preveč sumljiv mi je bil.

Pogledal me je kakor človek, ki stvar bolj ve, nego misli izdati, in vprašal:

"Po kakih poslih prihajaš v Melnik?"

"Žito bi rad kupil in druge pridelke. Ali imate v Melniku mejwedžijo—trgovca—s poljskimi pridelki?"

Ni se mu posrečilo, da bi skril zviti smehljaj, ki mu je šinil po debelem, lokavem licu. Odgovoril je:

"Imamo mejwedžijo, Glava mu je ime. Dobro ti bo postregel! Lahko se zaneses na njega!"

"Je tudi brat?"
 "Seveda!"

Mejwedži Glava je bil tisti, ki je pri njem prenočeval Barud el-Amazat s svojimi tovariši.

"Je daleč odtod?"
 "Onstran trga. Dobro ga poznam. Ni še pol ure, kar sem bil pri njem na obisku."

"Bi ga lahko tudi jaz obiskal?"
 "Se nocoj?"

"Da."
 "Nocoj pač ne bo šlo. Preveč je zaposlen."

"Ima mnogo gostov?"
 "Še ne. Pa pričakuje jih. Deselim pride, kahwedži in silahdži iz Ismilana. In drugi. Poznaš morebiti Deselima?"

"Da. Tudi on je brat."
 "Kedaj si ga videl?"

"Pred nekaj dnevi. Njegov gost sem bil."

"Poznaš tudi njegovega brata?"

Čisto nedolžnega sem se delal, toda dobro sem čutil, da nekaj tiči za njegovimi vprašanji.

Vprašal me je še po imenu in po osebnih razmerah. Odgovarjal sem mu, kakor se mi je zdelo prav. Izdal se mu seveda nisem. Ali mi je verjel, tega nisem vedel.

Ko je opazil, da mislim oditi in si ogledati mesto in sejm, se mi je vsiljivo ponujal, da me bo spremljal. Nisem ga mogel odkloniti, čeprav bi bil rajši šel s Halefom.

S kroglo v srcu

Gozdarski in vodni nadzornik Colin Cooper je bil še precej mlad in lepe postave, širokih pleč in krepkih pesti. Stal je pred svojim šotorom in si je raztreseni misli gladil gube svoje obleke iz surove svile. "Če pomislim, da sem sprejel to službo samo zato, da mi ne bi bilo treba sprejemati ne delati obiskov..." je nejevoljno zamrmral in se nevshečno ozrl na svečano pogrnjeno mizo. Ne le to, da je moral odstopiti svoj bungalov s tremi prostori svojemu predstojniku Rodu Huskinsonu, ampak je moral tudi privoliti, da bo nocoj z njim in njegovo gospo večerjal.

"Jutri zarana bova z ženo spet odpotovala," mu je rekel Huskinson z oblastnim naglasom. "V pokrajino Manula Sas."

"Trikratni tepec," je zabrunjal Colin predse, ko se je spomnil tega pogovora. Ali more človek z žensko potovati v pokrajino Manula Sas! Kaj stari ni vedel, kar vedo vsi tod okrog, da je nek blazni vojak zbežal v džunglo in da vsakomur, ki se mu približa, prereže vrat? "Seveda nisem tega povedal ženi," je bil Huskinson nadušljivo hropeče pripomnil. "Veste, Cooper, ženske se vsake sence ustrašijo!"

Colin je šel po mali jasi, ki je bila med njegovim šotorom in bungalovu počasi bližal, je zagledal jako mlado žensko, ki je sedela na verandi na pletenem stolu. Kako se je začudil, ko je v njej spoznal ženo svojega predstojnika!

Shelley Huskinsonova je bila majhna in izredno nežna. Vendar je bila bolj žilava, kot bi človek pričakoval po njenem videzu. V svoji beli kaki-obleki in v visokih usnatih škornjih je mogla ko nič prehoditi po dvaset kilometrov na dan. — A nocoj je bila oblečena v lahko mušlinasto obleko, ki je bila v njej videti še bolj nežna. Pepelnato plave lase je imela razčesane na prečo, v zatilniku pa zvite v klobko.

Colin, ki je ni bil še nikoli videl, je občutil nekako morečo plahost in zaeno željo, da bi bil njegov vtis dober. "Dober večer, gospa."

"Dober večer, Colin," Mlada gospa je z ljubkim nasmehom pokazala na mizico z likerji. Svečla luč svetilke ji je objemala glavo z zlatim sijem. "Bojim se, da moj mož ne bo preveč točen."

Zdajci je bilo slišati Huskinsona, kako se je zadirčno usajal na slugo, ker ni bila srajca po vseh pravilih zlikana.

Mlada gospa je zardela in začela hitro govoriti o tem in onem. Slednjič je ukazala služkinji, naj pazi, da bodo jedila gorka in jih naj dajo na mizo.

šele tedaj, ko bo gospod prišel. Čez pol ure se je slednjič pojavil Rod Huskinson. Bil je visoke, malo debelušaste rasti, imel je rdeča lica in dvojno brado. Šest in dvajset let je bil starejši ko žena. Pred petimi leti se je bila 17 letna Shelley omožila z njim, kjer so ji laskale pozornosti zrelega moža.

Huskinson in Cooper sta na kratko pozdravila drug drugega, nato je Huskinson zadirčno vprašal: "Kdaj bo pa vendar kaj na mizo prišlo?"

"Takoj," je Shelley kratko odgovorila. "Juho že neso."

Cooper, ki je skrivši motril mlado ženo, je opazil nemiren izraz na njenem obrazu.

"Ali bi šlice, Cooper?"
 "Hvala." Colin ni hotel večerje še bolj zavleči. Uboga, mlada gospa se mu je smilila. Zato se je usedel z njo vred za mizo na jasi. Dobrih pet minut je trajalo, preden je prisedel še Rod, ki je še prej počasi srebal svoj cocktail. Pokusil je juho, ki je stala že prej na mizi, odrinil je krožnik in dejal: "Juha je mrzla. Take ne jem. Ti dobro veš, če juha ne pride vroča na mizo, mi je vsa večerja pokvarjena."

Shelleyine oči so se zasolile. Kazalo je, da se nima več v oblasti in Colin se je od minute do minute bal, kdaj bo zahtela. Videti je bilo, da je slutila njegovo simpatijo do sebe, ker se je proseče ozrla vanj. Še nikoli ni videl Cooper v kakem pogledu toliko groze, toliko prikrita gorja.

Naglo se je začel kar na slepo pogovarjati z njo. Ona ga je hvaležno in srečno pogledala.

"Saj vi nič ne pijete, Cooper," je zahrpel Huskinson.

"Hvala; nisem vajen."
 "Jaz pa sem, jaz pa rad pijem." Ko so jedli sadje, mu je bil obraz že temnored in govornil je nerazložno in jezik se mu je zapletal. "Jutri pojdem v džunglo na lov. Ondi se potika nek blaznež. Upam, da ga dobim na muho."

Shelley se je zgrozila: "Blaznež? Kaj pa to pomeni, Rod?"

"To je blodnež Amoka, golobica moja... Oborožen je z nožem in slehernemu prereže vrat. Toda — golobica moja —, nikar ne imej upanja, da bo njegova bodoča žrtev — tvoj ljubi mož — stari Rod je še trden ko skala!"

Colin je opazoval to človeško razvalino. Huskinson je bil svoj čas baje jako prijeten fant in si je v vojni radi svoje hrabrosti pridobil veliko kolajn.

Shelley se je obrnila h Cooperu. Vse prestrašena, z roko na vratu, ko da že zdaj občuti široko, zakrivljeno klino možaj-kukrija, je vprašala: "Kaj pa veste o tem blodnežu?"

"Mislim, da so ga že ujeli," je odvrnil Cooper.

"Saj mi boš dal samokres, Rod, kajne?"

Colin je koj uganil, da je zato izrekla to željo vpricho njega, da bi jo njen mož rajši izpolnil. Videti je, da je bila že na koncu svojih moči, da je bila že vsa razrahljana od neprestanega premagovanja, da ne bi ljudje zvedeli, kakšno peklenko življenje živi poleg tega moža.

"Samokres?" je vzkliknil Huskinson. "Se na mar mi ne pride, golobica moja, lahko bi prišla v izkušnjo...; toda tvoj stari stoji ko skala! Trden in zdrav je prišel iz najnevarnejših položajev vojne... Ali hočete videti moje brazgotine, Cooper?" Začel si je odpenjati suknjič.

Mlada žena je hitro vstala.

"Kavo bomo pili na verandi, Cooper!" Ta je šel za njo in ji tiho dejal: "Jaz vam bom posodil samokres."

"O, Colin!"

Čez dve minuti je stisnil orodje v Shelleyino roko in je zašepetal:

"Naglo vam bom razložil, kako je treba ravnati z njim." S hrbotom proti mizi ji je na kratko vse pojasnil. Bližina te lepe ženske, vonj, ki je izhajal z nje, vse ga je popolnoma zmedlo.

Zjutraj sta se Huskinsonova odpravila na pot. Nekaj kamel in slon so nosili prtljago. Colin, ki je bil drugi dan tudi namenjen na pot, se ni preselil v bungalov, ampak je rajši ostal v šotoru. Dan mu je počasi potekal; sočutno je mislil na Shelley.

Sredi noči ga je nekaj zbudilo, da je prestrašen planil kvišku. Natančno je čutil, kako se nekdo bliža šotoru. Skočil je na tla, pograbil puško, vzel svetilko v levico in napeto čakal. Ko se je zastor odmaknil, je posvetil v odprtino. Shelley je stala ondi. Bila je bosa in v prašni, raztrgani obleki.

"Shelley!"

"Colin," je medlo zavzdihnila in iztegnila roke v praznino.

Hitro je prišlo Colin in jo še pravočasno ujel v naročje in jo odnesel na ležišče. Zdaj je tudi zapazil, da ima Shelley otekle in krvave noge; izmil ji je rane in jih obvezal.

Slednjič se je Shelley zavedela in je jedlajje pripovedovala:

"Rod je našel samokres, ki ste mi ga vi posodili. Kar pobesnel je, vzel mi ga je in izstrelil vse naboje. Nenaadoma sva zaslišala kričanje. Bil je oni blaznež. Prav nič ni bil podoben človeku, bil je ko divja zver. Rod se je, kakržen je bil, brez orožja in napol slečen, ker sva hotela pravkar iti spat, vrgel na blazneža. Divje sta se borila in se odmaknila z jase, kjer je bil naš šotor, na rob džungle. Mahoma se je Rod ko mrtva gmeta susedel v naročje blazneža. Vsa trda od strahu sem bila priča boju.

Zdaj sem zbežala v noč in sem nevede našla pot do vas. Tudi služinčad se je razkropila na vse kraje."

Ko je Shelley umolknila, ji je Colin pobožal drhteče roke. Potem je dejal: "Takoj grem pogledat. Vi ostanite tu v varstvu mojih zvestih slug."

Ko se je začelo daniti, je došel Colin na jaso. Radovo truplo je ležalo v travi. Bilo je skoraj golo in strahovito izmalice. Colin se je sklonil in je videl, da je bil njegov vrat nedotaknjen. Bržkone je norec to pot spremenil svoj način ubijanja. Colin si je pozorno ogledoval truplo, ki so ga bile divje zveri že skoraj raztrgale. In mahoma je nekaj strašnega odkril: v srcu je tičala krogla, krogla samokresa nemške tvrdke, takega izvora, kakršna je bil oni Colinov samokres!

Omahnil je. Počasi je prodiral vanj strahotna resničnost. Skušal je Shelleyino dejanje opravičiti, omiliti. Skušal ji je odpustiti. A spreletelo ga je ko led, ko se je spomnil laži, ki mu jih je natvezila Shelley. Slednjič se je streznil, hladnokrvno prerezal mrtvecu vrat, kakor da bi to storil blaznež in vzel kroglo iz srca, da bi jo kasneje kje zakopal. Potem je skrbno preiskal šotor, našel je svoj, zares izstreljeni samokres in ga je dal v žep. Nato je šel nazaj.

Ko je stopil k Shelley v šotor, je imel trd in neprodiren obraz.

"Colin!" Z iztegnjenimi rokami mu je prišla Shelley naproti. Očividno je pričakovala tolažilnih, nežnih besed.

Colin pa je le dejal: "Poskrbel bom, da boste mogli koj odot. Vaš mož je mrtev. Blaznež ga je umoril. Mislim pa, da bo še preiskava, gospa Huskinsonova."

Ta priimek je vplival na Shelley ko udarec v obraz. Za korak je odstopila. Besede so ji silile na dan, vendar jih ni izgovorila.

To je bilo vse. Pri obravnavi sta se spet sešla. A Colin je le izpovedal, kar je bil vprašan in je nato koj odšel. Colin in Shelley sta bila edini pričci. Služinčad je brez sledu izginila. Bržkone so se ball kazni, ker so svoje gospodarje v nevarnosti zapustili.

Potem se je mlada vdova vrnila na Angleško. Cooper ni niti skušal videti jo. Pozabiti je pa le ni mogel.

Sredi vročega poletja so Cooper poslali na planoto in ondi je vseh šel v klub.

Nekega dne mu je dr. Wilson dejal: "Slednjič so blazneža ujeli, a žal, niso mogli ničesar zvedeti od njega. Zakaj, glejte, dragi moj, kar se tiče njegovega poslednjega zločina, sem si napravil svoje mnenje. Ne verjamem, da bi bil blaznež prerezal vrat Huskinsonu. Prepričan sem, da je umrl od krogle."

Colin je čutil, kako ga mrzla roka grabi za srce. Vendar se mu je posrečilo, da je nedolžno vprašal: "Od krogle, doktor? Kaj pa hočete reči s tem?"

Doktor Wilson je kasneje povedal, da ni mogel razumeti Cooperovega vedenja. Zakaj, mladi moj, ki je bil tedaj, ko mu je razložil svoje mnenje, ves pobledele, planil je k telefonu, vzel dopust, ki ga je bil vprav še prejšnji dan odklonil in se na nos na vrat odpeljal na Angleško.

In dr. Wilsonovo mnenje? Povedal je bil Cooper: "Huskinson se je večno bahal, kako je močan in zdrav, a le zato, da bi potlačil strah, ki je bil v njem. Še z vojne je imel v srčni mišici nemško kroglo. In sicer na takem nevarnem kraju, da je ni bilo moči odstraniti. Nikoli ni govoril o tem, ker bi bil sam rad pozabil na to. Ko smo našli njegovo truplo, je bilo, žal, tako razmesarjeno, da se nisem mogel uveljaviti s svojo teorijo. A kakor veste, je njegova žena izpovedala, da se je njen mož iznenada susedel v naročju blazne-

ža. Zato sem prepričan, da je krogla radi borbe z norcem, predrla steno mišice in zdrknila v srce Huskinsona."

(Norah Burke.)

DNEVNE VESTI

Tisoče zločincev preži na turiste v Evropi

London, 19. julija. Dasi se pariška in londonska policija trudita na vse načine, da se obvaruje turistov škode, pa se je zadnje čase pojavilo tako v Parizu kot v Londonu tisoče zločincev, ki prežijo zlasti na denarne ameriške turiste. Zločinci imajo svoje zastopnike na parnikih, kjer zvedo, kam so turisti namenjeni, nakar jih oskubajo, ko se izkrcajo. Nad 200 te vrste pridanjev je bilo zadnje tedne prijetih.

6,000 romarjev zahteva odprtje cerkev

Mexico City, 19. julija. Nad 6,000 romarjev je dospelo iz mesta Queretaro v glavno mesto, da obiščejo predsednika republike Cardenasa in zahtevajo, da se odpre pet cerkev v mestu Queretaro. Med romarji so večinoma sami kmetje in Indijanci. Prehodili so 158 milj dolgo pot peš. Romarji niso mogli do predsednika, pač pa jih je sprejel njegov tajnik, ki je obljubil, da bo zahtevo predložil predsedniku. Povedal jim je tudi, da taka zadeva ne more biti rešena v par urah, pač pa morajo slediti najprvo posvetovanja z guvernerjem province Queretaro.

Mlado dekle umorilo odličnega zdravnika

Providence, R. I., 19. julija. Tu so aretirali neko komaj 19 let staro, jako čedno dekle, katero je policija obdolžila, da je umorila daleč naokoli znanega odličnega zdravnika—specialista dr. George Websterja. Policija pod nobenim pogojem neče izdati imena dekleta. Baje je imelo dekle z zdravnikom intimno razmerje. Umor je v mestu povzročil ogromno senzacijo.

Ameriški denar v Kanadi

Ottawa, Kanada. — Računa se, da bodo letos pustili ameriški turisti v Kanadi najmanj \$325.000.000. Poročilo pravi, da ni bilo še nikdar toliko obiskovalcev v Kanadi kot letošnje leto, kar je pač znamenje boljših časov v Ameriki.

Nočejo nobene plače

Urbana, O. — To mesto je kupilo vodovod od privatne družbe. Zdaj zapadejo obresti na kupno ceno v vsoti \$1.300. Ker je mestu težka za denar, so sklenili meštni uradniki v predmestju Mechanisburg, da bodo delali brezplačno in svojo plačo dali za pokritje obresti.

MALI OGLASI

Gostilna naprodaj

Ki ima tudi plesno dvorano; ima 5-D licenco ter jako dober promet. Proda se radi boleznih v družini, prav poceni. Vprašajte na 15815 Waterloo Rd. (170)

Hiša naprodaj

za 2 družini, 5 in 3 sobe, vse moderno za vsako družino, vsaka družina svoje kopališče in kar spada zraven. Cena je jako zmerna. Vprašajte na 990 E. 78th St. (170)

Najnižje cene na svežem mesu

Meso za juho.....13½c
 Meso od noge ali šulder.....21c
 Meso od steka.....23c
 Vseh vrst steaki.....27c
 Teletina za ajmoht.....12½c
 Veal chops.....19c
 Solatno olje, gal.....9c

(Prinesite posodo)

Križmanova mesnica

6422 St. Clair Ave.

nasproti SND

Roža sveta

POVEST IZ DOBE TRETJE KRIZARSKE VOJSKE

Angleški spisal: H. R. HAGGARD

Prevel: I. M.

Wulf je pozval Godvina, da se ustavi sredi mosta, sam pa je v polnem diru zdirjal proti njemu, dokler se mu ni približal na sulično daljavo. Tedaj je naenkrat zadržal konja, ga med glasnim vpitjem zbranega ljudstva zasukal na zadnjih nogah tako, da je s prednjimi kopiti bil po zraku ter zdirjal zopet nazaj, Godvin pa za njim.

"Vse je šlo dobro," je rekel Wulf, ko sta jezdila nazaj v hišo za tujce; "noben človek še ni jezdil plemenitejših in boljših konj. Mnogo upanja imam za jutrišnji večer."

"Dobro, brat, a jaz nisem imel meča v roki. Ne bodi prezaupljiv, kajti Lozel je obupen človek in spreten borilec; jaz sem to že izkusil, ko sem se boril z njim. Dalje je tudi njegov črni žrebec dobro izurjen in težji od naših. Vrh vsega je tisti prostor strahovit kraj za boj in le tak zlojed kakor je Sinan si ga je mogel zmisлити."

"Storil bom, kar je mogoče," odgovori Wulf; "če pa jaz padem, veš, potem mi vsaj ne dovoli, da bi naša oba premagal."

Odpeljala sta konje v hlev ter odšla na vrt; izogibala sta se ženskih kozarcev, ki so jima ponujale otrovano vino ter dospela po ovinkih do strme skale. Ker sta bila sama, sta odklenila vrata, zlezla skozi, jih na drugi strani zopet zaklenila ter tipaje stopala proti vhodu, ki ga je razsvetljeval mesec. Tu sta se nekaj časa ustavila ter motrila skalnato strmino, kolikor je bilo pri taki svetlobi mogoče, kar je Godvin iznenada začutil neko roko na svoji rami in se prestrašen ozrl. Pred seboj je uzrl Masudo.

"Kako prideš ti semkaj?" jo vpraša.

"Po poti, ki je edino naše upanje," je odgovorila. "Sir Godvin, ne troši besedi, kajti moj čas je drag; ako pa si mnenja, da mi moreš zaupati, — in to prepustim tvoji sodbi — daj mi tisto sveto znamenje, ki ti visi okoli vratu. Če ne, se pa vrni nazaj v trdnjavo ter skušajta po svojih najboljših močeh rešiti gospico Rozamundo in sama sebe."

Godvin seže za svojo verižno

vrat hleva, ki je dobro miljo od trdnjavskega mosta. Ker imata take konje, ne more noben drug konj držati koraka z vama; a pri vratih se ne ustavita, marveč dirjata dalje, dirjajta liki veter, da dospeta semkaj. Na vrtovih ne bo gostovavcev in ženskih kupicami; celo mesto se bo zbralo na zidovju in na hišah, da vidi boje. Samo enega se je bati: nemara postavijo stražo pred to zidovje, ko doznajo, da je Saladin napovedal Aldžebalu vojsko. V tem slučaju jih morata posekati in si pot urezati z mečem. Sir Godvin, tu je še en ključ, da ga vporabiš, če bi bil sam."

Vzel ga je in ona je nadaljevala:

"Če dospeta oba ali samo eden do te votline, vstopita vanjo s svojima konjema, zaklenita vrata, zapahnita jih ter čakajta. Nemara se vama pridruži tukaj s princezino. Ako me pa do zore ne bi bilo ter vaju niso našli ter premagali, — kar se ne more tako izlaska zgoditi, kajti en sam se lahko brani proti mnogim, — potem vedita, da se je zgodilo najhujše, pa bežita k Saladinu ter mu povejta o tej poti, po kateri se lahko maščuje nad svojim sovražnikom Sinanom. A sedaj, prosim vaju, ne dvonita, da sem storila vse, kajti umreti moram, umreti nad vse strašne smrti, če se mi načrt ne posreči. Zdaj pa zdravstvujta, dokler se vidimo ali ne vidimo. Pojdita, pot je vama znana."

Obrnila sta se ter odšla; Godvin se je ozrl ter videl, da ju Masuda opazuje. Mesec ji je sijal v obličje in ob njegovi svetlobi je tudi videl, da so ji zobe kapale iz črnih, nežnih oči. Zlob tege se je zopet vrnil, in z njim tudi Wulf, kajti prizor je ganil oba dva. Priklonil se je pred njo, jo prijel za roko, jo poljubil ter rekel z nežnim glasom:

"Odslej služiva v življenju kakor v smrti dvema gospicama," in kar je on storil, je storil tudi Wulf.

"Morebiti," je odgovorila žalostno; "dvema gospicama — a eni ljubezni."

Nato sta odšla, se splazila skozi grmovje do pota, pohajale nekaj časa med gostovavci in se srečno vrnila v hišo za tujce.

Noč je bila in visoko nad gorsko trdnjavo Masijaf je svetila polna luna, razsvetljuječ kakor velika srebrna svetilka skalovje in stolpe. Od vrat hiše za goste sta jezdila brata na svojih krasnih konjih, zraven je jezdilo njihovo spremstvo, spredaj in zadaj pa se je valila mestna sodrga.

Ljudstvo morivcev je bilo te noči veselo, za trenotek ga ni tlačil niti strah pred Saladinovim napadom, tem mogočnim sovražnikom. Smrti je bilo vajeno; smrt je bila njegovo geslo, smrt v mnogobrojnih strašnih oblikah njegov vsakdajski kruh. Izza masijafskega ozidja so dan na dan odhajali fedaisti, da bi umorili tega ali onega velika na ukaz svojega gospoda Sinana.

Izvečine jih ni bilo več nazaj; čakali so teden za tednom, mesec za mesecem, leto za letom, dokler ni dozorel trenotek, potem pa so podali otrovano kupico ali zabodli z bodalom, pa utekli ali bili pobiti. Smrt jih je čakala izven doma, in če se jim naloga ni posrečila, jih je čakala smrt doma. Njihov strašni kalif je bil sam smrtni meč. Na njegovo voljo so skočili s stolpov ali v prepad; da zadostijo njegovi volji, so žrtvovali svoje žene in otroke.

Zdaj pa se jim je nudi nenačuden prizor: dva frankovska viteza se bota borila na življenje in smrt v dvoboju, v boju v polnem diru na ozkem mostu, kjer bi se marsikdo še hodil bal, in kjer bosta nemara — o veselje! — padla jezdec in konj v brezdanje globine. Bili so za trenotek srečni, kajti zanje je bila ta noč svečanostna noč, in tej noči sledi še večja slovesnost, ko si njihov gospod in bog vzame to tujo lepoto za svojo ženo. Brez dvo-

ma se je seveda kmalu naveličal in potem bodo sklicani skupaj, da pridejo gledat, kako jo bodo pahili z najvišjega stolpa in slišali, kako se ji bodo njene šibke kcti lomile ob skalah, ali, kakor se je zgodilo poslednji kraljici — gledat, kako se bo borila s smrtno zastrupljena, ker je bila obtožena čarovništva.

Resnoba, mirnega obraza sta jezdila brata, v sruču pa sta ugibala, bosta li doživela naslednji dan. Vpijoča množica je vrela ter prodira krog njihovih straž. Neznana roka se je iztegnila proti Godvinu; v njej je bilo pismo, ki ga je vzel in čital pri svitli mesečini. Bilo je pisano v angleščini in kratko:

"Ni mi mogoče govoriti z vama. Bog bodi z vama, brata moja, Bog in dub mojega očeta. Dobro udari, Wulf, dobro udari, Godvin, pa ne bodita v strahu radi mene, jaz bom čuvala samo sebe. Jutri se zopet vidimo, ali živi ali kot duhovi. — Rozamunda."

Godvin je dal pismo Wulfu; pri tem pa je opazil, da so strazniki zgrabili neko suho, sivolasto žensko, ki ga je bila prinesla. Stavili so ji nekaj vprašanj, ona pa je zmajala z glavo. Nato so jo vrgli na tla, jo poteptali s kopiti svojih konj in smeje odšli dalje. In drhal se je tudi smejala.

"Raztrgaj pismo," reče Godvin Wulfu.

"Naša Rozamunda ima hrabro srce. Iste krvi smo in ne zapustiva je."

Dospeli so do odprtega prostora pred ozkim mostom, kjer je bila razvrščena množica vrsta za vrsto. Tudi na ploščatih hišnih strehah jih je bilo vse črno in na

mestnem zidovju, na stolpih in hišah zunanega mesta jih je kar mrgolelo. Pred mostom je stalo nizko predzidje, na njegovi strehi pa je sedel Aldžebal, oblečen v praznično škrlatasto oblačilo, ob njegovi strani pa Rozamunda. Spredaj pred njimi je stala bogato oblečena, z bodalom iz draguljev v črnih laseh, tolmačica Sinanova, Masuda, za njo pa svetovalci in straže.

Brata sta jezdila do pred oboka, se ustavila ter pozdravila s svojimi sulicami. Na drugi strani pa se je pojavil drug spreved z Lozelom na velikem vrancu; silen, orjaški človek je bil v svojem oklepu.

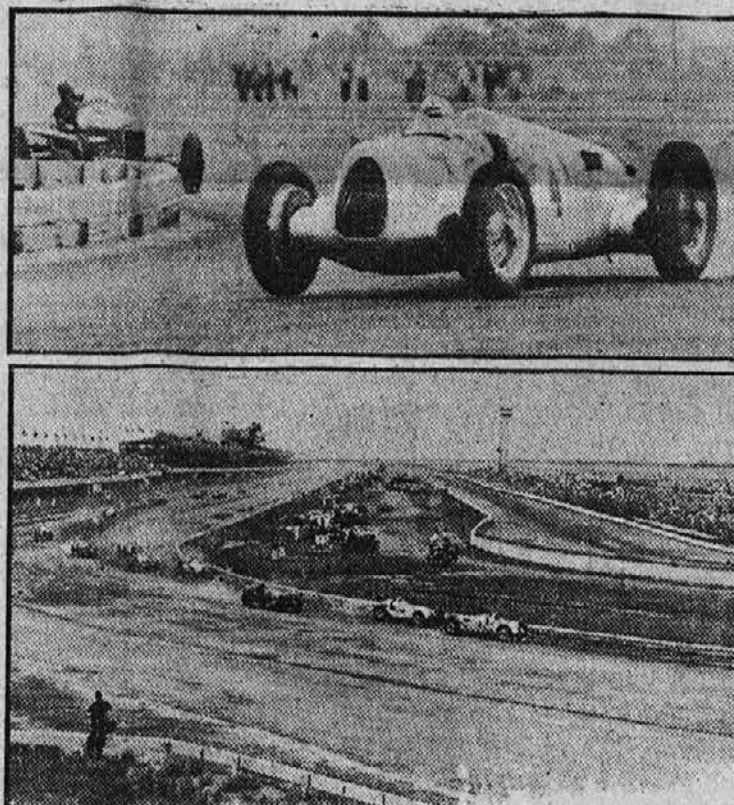
"Kaj!" je zavpil in sprejo gledal na drugo stran. "Ali naj se borim proti dvema? Je-li to vaše viteštvo?"

(Dalje prihodnjic)

DR. ZUPNIK zobozdravnik vam nudi korist svojih mnogih let zobozdravniške prakse, ter upošteva vašo naklonjenost, zlasti onih bolnikov, ki pridejo iz velike dalje, Collinwooda, Euclida, West Parka, Newburga, Loraina, Geneve in mnogih drugih krajev. Ti ljudje so vsi prejšnji klijenti iz dolgega let, ali pa novi, katerim bo priporočil dr. Zupnika njegovi stari pacijenti, ki upoštevajo zobozdravniško delo dr. Zupnika radi njegovega prijaznega, natančnega dela, zmernih cen in prihoda v njegov urad vsak čas, ki je vam bolj ugoden.

Dr. Zupnik se priporoča za naklonjenost samo iz gornjih razlogov. Prijazna, vladna postrežba, točno delo, zmerno cene. Ako vaši zobje potrebujejo zobozdravniškega dela, posvetujte se z dr. Zupnikom med 9. zjutraj do 8. zvečer in deležni boste njegove dolgoletne izkušnje. S pozdravom vsem mojim klijentom, zagotavljam jim svojo osebno postrežbo, samo svojo lastno, ostanem vaš.

DR. ZUPNIK zobozdravnik
6131 St. Clair Ave.
vhod iz E. 62. ceste.
Samo en urad. V Knausovem poslopiju. Ni vam treba nobenega dogovora prej za sestanek, kar pridite, kadar vam je priлично.
Tel. ENDicott 5013

Bernard Rosenmeyer, Nemec, je zmagal v avtomobilskih dirkah, ki so se vršile na Long Islandu, N. Y. 300 milj je prevozil v treh urah in 38 minutah. Dobil je \$20,000 nagrade in pa čast, seveda.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podporni organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE 2E 44. LETO

Glavni urad v lastnem domu: 1004 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOGENJE ZNASA NAD \$3,750,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNASA NAD 100%.

K. S. K. Jednota ima okrog 35,000 članov in članice v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 188.

V Clevelandu, Ohio je 16 naših krajevnih društev.

8-kratnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega 42-letnega obstanka nad \$5,900,000.00.

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"
Če se hoče zavarovati pri dobri, pošteni in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije, proti bolezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo srado člane in članice od 15. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruje se lahko za \$250; \$500; \$1000; \$1500 in \$2000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNISKA PODPORA:

Zavaruje se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Asesment primerno nizko.

K. S. K. Jednota nudi članstvu štiri najmodernejše vrste zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih asesmentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če se nisi član ali članica te mogočne in bogate podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 18. do 55. leta. — Za nadaljna pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 1004 No. Chicago Street, Joliet, Illinois

1000 MILJ
NA TEDEN--
izbere SOHIO X-70
za ekonomijo in
varnost!

"Jaz živim v goratem delu Ohio in vozim težak avto. Ker prevozim vsak teden en tisoč milj ali več, potrebujem gazolin, ki je ekonomičen in obenem ima dober pogon v hribih. X-70 JE TA GAZOLIN!"

(Pismo od lastnika Chrysler Imperial Airflow iz Ironton, Ohio. Ime na zahtevo.)

SOHIO X-70 pogon vas varuje v nevarnosti gneče!
Radujte se posebne pogonske sile najbolj popularnega gazolina v Ohio. Poskusite ga en poln tank danes in našli boste, kot toliko Ohičanov ..., da SOHIO refinirani proces daje novo ekonomijo in novo proizvodnjo.

SOHIO X-70

Bring your car up to Standard!

Poslopije naprodaj ali v najem

V sredi slovenske naselbine se proda po ceni ali odda v najem zidano poslopije. Prvo nadstropje pravno za tovarno, v drugem nadstropju so prične zborovalne dvorane za društva in klube, pripravna za male zabavne prireditve. Podjeten človek ima priložnost priti po ceni do lepega posestva in dobrega služka. Za vsa nadaljna pojasnila se obrnite na

GL. URAD S. D. ZVEZE
6403 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Telephone: ENDicott 0886

NAZNANILO

Cenjenemu občinstvu naznanjam, da sem se preselil iz 8002 Union Ave. na 3824 E. 93rd St., vogal Prince Ave. Se tople priporočam vsem starim in novim odjemalcem.

MARKO ZAGAR

SHOE REPAIRING
3824 E. 93d St.

Tommy Farr, star 23 let, ima resno voljo, da se spopriime v rokoborstvu z svetovnim prvkom Joe Louisom. Farr je Anglež in je enkrat že premagal bivšega prvaka Maxa Baer.